

Rozhovor s mistrem reiki Petrem Chmelíkem

REIKI JE O TOM, CHTÍT ZMĚNU

Andrea Beláňová

Petr Chmelík (*1960) vystudoval technickou kybernetiku. V 90. letech dosáhl zasvěcení mistr reiki – učitel. Žije v Českých Budějovicích, působí i v Praze. Vede kurzy reiki a individuální terapie. Má psychoterapeutický výcvik. Provozuje www.reiki.cz.

Jak byste to, co děláte, vysvětlil někomu, kdo o tom nic neví?

Tak takoví lidé ke mně vlastně nechodí (smích). Já jsem vystudovaný elektrotechnik a elektřina, to je vlastně taky taková energie, co není vidět, ale poznáte ji, když se s ní setkáte. A tak nějak funguje i reiki. Má to blízko k teorii kvantové fyziky, která to třeba časem dokáže i popsat. Pracuje se i na různých zesilujících přístrojích, ale tam už to pak může být zneužitelné. Je to zkratka energie, se kterou může člověk pracovat a brát si ji z prostoru okolo nás. Všechny světové kultury se snažily to napojení na prostorovou energii nějak uchopit a reiki je prostě jedna z těch cest.

Co si mám představit pod „prací s energií“?

Hlavní myšlenkou je, že člověk je jen zprostředkovatel energie, která pak může procházet jeho tělem a on ji může dál využívat. Když se řekne reiki, hodně lidí si představí léčení fyzické a zpočátku to tak hodně i bylo, zakladatelé měli na mysli skutečně uzdravování těla. Ale naladěním do reiki získáte i větší harmonii, napojení na prostor, vnímáte méně starosti, můžete posilovat vnitřní energii. Moje zkušenost je, že lidé za mnou asi ze 70 % chodí spíše s psychologickými záležitostmi.

Jaká byla vaše osobní cesta k reiki?

Já jsem studoval hodně pátera Františka Ferdu, měli jsme chatu kousek od lidí, kteří jej osobně znali. A když mi bylo asi 13 a více let, tak jsem hltal příběhy o něm

a říkal jsem si, že bych chtěl jednou aspoň trošičku dělat to, co on. A potvrdilo se mi tak, že ty věci fungují. Když jsem se dozvěděl, že něco jako reiki existuje, tak se mi to zdálo jako dobrá cesta. Pak se ke mně v 90. letech dostala informace o kurzech, které vedla Američanka Mary Hallová v Liberci. Poslal jsem tam přihlášku a shodou okolností jsem se přihlásil hned na oba stupně dva dny za sebou. Ty kurzy byly pěkné, měl jsem z toho krásný pocit, ale v pondělí přišel trochu masakr. Když jsem šel s kolegy z práce do bufetu, tak jsem nedokázal ani cítit i sekanou, vypít kávu... tělo na to začalo reagovat. Stal jsem se abstinentem, přestal jsem pít kávu. Ted', po 25 letech, už jsem si na to samozřejmě zvykl, už dělám sám kurzy, žívím se tím.



Petr Chmelík.

Když bych se k vám tedy přihlásila na jednodenní kurz, s čím budu odcházet?

S certifikátem (smích). Na kurzech se samozřejmě povídá, ale důležité je to naladění, práce s čakrami a s energií, kterou „nalákáte“ z prostoru. Čakry jsou takové vstupní brány pro energii a přes dlaně ji lze pak předávat fyzicky dál. Někdo má i vizuální zážitky nebo jiné vjemy, jako je teplo. Záleží, jak je kdo citlivý. Lepší je pracovat v uzavřeném prostoru než venku na lavičkách, tam vám pořád něco rozptyluje soustředění, nejlepší zážitky jsou, když je to nějaká uzavřená místnost.

A jak vypadají vaše individuální setkání s klienty?

Léčení trvá třeba hodinu, hodinu a půl. Odehrává se na lehátku. Na první pohled by to mohlo vypadat jako masáž, ale je to statické, přikládají se ruce na pozice reiki. Člověk může vnímat teplo, je to hodně relaxační, uvolníte se, zapomenete na starosti. Je to i trochu psychoterapie, někdo si chce povídat, někdo vůbec. Hodně lidí usne. Ale mým cílem je, aby se i ten člověk někam posunul, často je něco trápí nebo mají trauma.

Vyčerpává vás to?

Ani ne, ale dávám si tak hodinu a půl mezi klienty. Za den pak zvládnu tři nebo čtyři. Ještě se mi to nestalo rutinou. Lze samozřejmě léčit i na dálku, to také dělám, že lidé třeba pošlou fotku a přes vizualizaci se pak dá na ně působit. I třeba na domácí mazlíčky nebo na koně, když se člověk chce s tím zvířetem víc propojit. Ale jde i se víc propojit třeba v těhotenství s miminkem. To jsou hezké věci. Nerozháním mraky nebo tak něco (smích).

Malé sociologické okénko: kdo jsou vaši nejčastější klienti?

Hlavně ženy. Muži v omezeném množství, asi 20 %, ale zdá se mi, že přibývají. A jsou to většinou právě muži, kteří spíše dojdou do vyšších stupňů zasvěcení a udělají si třeba živnostenský list jako mistři reiki. Co se týče věku, tak chodí lidé už od osmnácti, ale největší množství lidí je mezi třiceti a čtyřiceti lety. Je zvláštní, že málokdy přijde někdo, komu je 65 a víc, to jsou skutečně výjimky. Lidé už v tom věku nechtějí na sobě pracovat. Reiki je totiž hlavně o změně. Je to impuls, vyžaduje snahu usilovat o něco nového. Otevírá čakry, třeba i krční, a lidé pak říkají věci, které druhým předtím říct nedokázali. Chodí ke mně třeba i kartářky, kterým reiki pomáhá aktivovat intuici, aby se mohly na člověka co nejlépe napojit a otevřít třetí oko.

Věnujete se reiki už více než 25 let. Co se za tu dobu změnilo?

Určitě je více dostupných zdrojů. Co bylo před 30 lety tajné, například určité symboly – aktivátory energie, už se dá najít na internetu a objevuje se to i v nových vydáních knih. Posunulo se to. Přibyli lidé, kteří se reiki věnují, ale třeba o tom nemluví kvůli svému postavení.

Jak podle vás reiki souvisí s náboženstvím nebo spiritualitou?

Dřív lidé určitě něco vnímali a viděli a z toho mohly vzniknout pověsti a pohádky. Mozek pracuje s naší intuicí a může vytvářet konkrétní obrazy. Já si myslím, že i Ježíš nebo třeba Buddha vycházeli z těch technik, co lidi tehdy dělali. Byly to výjimečné osobnosti a mohly mít takové schopnosti. Ne že by někdo vyloženě chodil po vodě. Ale reiki s křesťanstvím může být i v souladu. Na moje kurzy chodí i křesťané, ale vždy záleží na konkrétním člověku.

Jak si mám představit, že lze reiki využívat v každodenním životě?

Člověk je ve větší pohodě, nelepí se na něj tolik negativní věci, nevztahuje si na sebe negativní řeči. Prožívá přítomnost, jeho myšlenky nejsou v minulosti nebo budoucnosti. Trénujeme třeba, že člověk může poslat energii do situace, která ho čeká, jako je zkouška nebo jednání. Ta energie tam dojde a i kdyby nedošla, tak se člověk cítí líp a prožije si to dopředu. Člověk se cítí bezpečně, má víc energie.

Je to o představě, že prostor a čas jsou jeden bod. Tělo se v celistvosti více propojuje s myslí, je tam i větší citlivost na energetické i astrální prožitky.

Je energie i zneužitelná?

Pokud k tomu přistupujete s dobrým srdcem, nemůže se vlastně nic špatného stát. Leda by někdo naznačil, že chce ublížit, a ten druhý by tomu uvěřil. Je to složité. Asi se o to zneužití někteří snaží, ale pak se dostanou do depresí sami. Nemůžete vlastně ublížit druhému, snaha ublížit člověku se vám vrátí. Vždycky, když chcete poslat energii, musí s tím ten druhý souhlasit. Nemůžu vyřešit, že něčí manžel pije. Bez jeho vědomí to nejde.

Jsou vyloženě nějaké techniky, které ve vás vzbuzují nedůvěru?

Já bych řekl přístupy a látky, které způsobují změněný stav vědomí. Do toho bych už nešel. Celkově metody, kdy člověk ztrácí nad sebou kontrolu. U reiki se můžete kdykoli rozhodnout, že můžete

odejít pryč, ta volba je úplně svobodná. Taky moc nechápu myšlenku karmy. Například že by se někdo narodil postižený, protože je to záměr vesmíru. To ne, to je genetika. Člověk může asi ovlivnit energii, která se pak nějak v životě projeví. Ale že si to někdo vybral? V jiné dimenzi?

Na závěr bych se zeptala trochu zeširoka. Máte důvěru v lidstvo? Myslíte si, že to s námi dobře dopadne?

Určitě! Dnes používají reiki už miliony lidí a ta energie, kterou vysílají, ta se kumuluje. To musí být někde znát (smích). A mám důvěru i v umělou inteligenci. To je vývoj, který musel přijít. Nové věci, které nás posunou.

Děkuji za rozhovor.

PhDr. Andrea Beláňová, PhD., vystudovala religionistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Je výkonnou redaktorkou časopisu *Religio: revue pro religionistiku* a redaktorkou časopisu *Dingir*.

Reiki: zakladatelská legenda

Publikace o reiki se shodují v tom, že na počátku aktivity poskytování energie reiki stojí Japonec Mikao Usui. V kapitole "Historie reiki" knihy *Reiki. Metoda přírodního léčení* (International Association of Reiki 1995) napsala autorka a mistryně reiki Mari Hallová na straně 20:

„V roce 1822 měl křesťanský duchovní Mikao Usui na univerzitě v Kjóto kázání. Poté se ho dva studenti ze semináře zeptali, jak Ježíš prováděl zázraky uzdravování, a také, jestli by on dovedl provést totéž. Doktor Usui odpověděl, že ne. Cítil, že Bibli rozumí intelektuálně, ale nerozuměl, jak Ježíš léčil. Tímto setkáním začalo jeho životní hledání.“

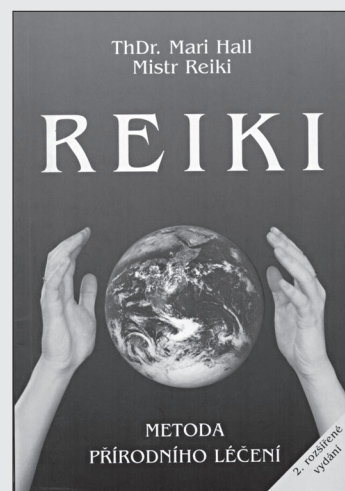
Hledání dr. Usuiho bylo dlouhé a nesnadné, ale nakonec principy léčení pochopil. Uvědomil si například „velice důležitý poznatek o léčení ducha a o odpovědnosti pacienta v celkovém léčebném procesu“ (strana 23). Mari Hallová v knize pokračuje:

Doktor Usui vyučoval reiki na japonských ostrovech až do roku 1893, kdy zemřel. V letech 1850–1893 kolem sebe shromáždil šestnáct dalších učitelů reiki. Jedním z nich byl doktor medicíny Chujiro Hayashi, kterého pověřil uchováním tradice školy. Hayashi pak založil první reiki kliniku v Tokiu. Když propukla druhá světová válka, naučil tuto techniku i dvě ženy, aby přežila válku, protože cítil, že mnoho mužů zemře. K tomuto kroku ho vedla jeho vnitřní vize. Jedna z žen, Hawayo Takata, se narodila na Havajských ostrovech v roce 1900. Byla dcerou japonských rodičů, ale občankou Spojených států. Byla vdovou se dvěma malými dětmi a v roce 1935 byla na pokraji svých fyzických sil. Trpěla řadou chronických chorob: její cesta ji dovedla až do Japonska, kde hledala pomoc pro své zdraví.

Šla se léčit k tradičním lékařům. Když ležela na operačním stole a čekala na operaci, měla silný pocit, že operace není nutná. Mluvila o tom s lékařem, je-li možné použít jinou formu léčby. Doporučil jí reiki kliniku dr. Hayashiho. Začala denně od dvou lidí dostávat reiki energii a po několika měsících se jí vrátilo úplné zdraví.

Stala se jednou z žen, ze kterých se dr. Hayashi rozhodl udělat Mistry reiki. Po roce se vrátila zpět na Havajské ostrovy, aby tam žila se svými dcerami. V roce 1938 ji dr. Hayashi navštívil a udělal z ní Mistra reiki. V roce 1941 se po něm stala Velkým Mistrem a po mnoho let pokračovala ve své práci na Havajských ostrovech. Ve svých 70 letech začala zasvěcovat další Mistry reiki. Tento svět opustila 11. prosince 1980 a zanechala po sobě 22 Mistrů reiki v USA a Kanadě. Krátce před svou smrtí, v srpnu 1980, spolu s několika dalšími Mistry reiki založila americkou reiki asociaci – „American Reiki Association“ (později přejmenovaná na Alianci reiki), která zajišťovala předávání znalostí reiki.“

Mari Hallová slyšela tento příběh od svého Mistra reiki, Margarette Sheltonové. Totiž: „Příběh o vzniku reiki se po staletí předává z Mistra na žáka“ (strana 20).



Z knihy vybral Zdeněk Vojtíšek